

§ 1. Stosownie do uwagi 1-ej poz. 112 taryfy celnej, stanowiącej załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wolne są od cła przy przywozie następujące preparaty chemiczne, przeznaczone do uchronienia od zarazy lub leczenia krzewów i drzew owocowych, jak również do walki ze szkodnikami gospodarstwa rolnego:

- 1) zielen szwajfurcka (paryska),
- 2) bejca „Uspulun”,
- 3) bejca „Germisan”.

§ 2. Urzędy celne nie będą pobierały od wyszczególnionych wyżej preparatów chemicznych cła w wypadkach okazania im przy rewizji celnej zaświadczeń wydanych przez właściwe izby rolnicze lub — w razie braku ich — przez właściwych wojewodów, a stwierdzających, że preparaty te sprowadzane są istotnie dla celów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia. W zaświadczeniach tych nadto winny być wskazane osoby wysyłającego i odbiorcy oraz ilość przywożonego preparatu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

263.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 kwietnia 1925 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Krakowie, Lwowie, Łucku, Grudziądzu i Poznaniu.

Na zasadzie art. 4, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejące w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Krakowie i Lwowie dyrekcje okręgów skarbowych (z oddziałami: administracyjnym i należyciowym).

§ 2. W miejsce oddziałów administracyjnych zwiniętych dyrekcji okręgów skarbowych (§ 1) tworzy się urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, a to:

- a) w okręgu administracyjnym izby skarbowej krakowskiej — z siedzibą:
 - 1) w Krakowie — dla powiatów politycznych: Bochnia, Chrzanów, Kraków-miasto, Kraków-powiat i Wieliczka.
 - 2) w Nowym Sączu — dla powiatów politycznych: Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Nowy Sącz, Nowy Targ i Spisko-Orawski.
 - 3) w Tarnowie — dla powiatów politycznych: Brzesko, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce i Tarnów.
 - 4) w Wadowicach — dla powiatów politycznych: Biała, Maków, Myślenice, Oświęcim, Wadowice i Żywiec.

b) w okręgu administracyjnym izby skarbowej lwowskiej — z siedzibą:

- 1) w Brodach — dla powiatów politycznych: Brody, Kamionka Strumiłowa, Radziechów, Zborów i Złoczów.
- 2) w Brzeżanach — dla powiatów politycznych: Brzeżany, Podhajce, Przemyślany i Rohatyn.
- 3) w Czortkowie — dla powiatów politycznych: Borszczów, Czortków i Husiatyn.
- 4) w Jarosławiu — dla powiatów politycznych: Cieszanów, Jarosław, Przeworsk i Łańcut.
- 5) w Kołomyi — dla powiatów politycznych: Horodenka, Kosów, Kołomyja, Nadwórna, Peczeniżyn, Sniatyn i Zaleszczyki.
- 6) we Lwowie — dla powiatów politycznych: Bóbrka, Gródek Jagielloński, Lwów-miasto, Lwów-powiat i Żydaczów.
- 7) w Przemysłu — dla powiatów politycznych: Dobromil, Jaworów, Mościska i Przemyśl.
- 8) w Rzeszowie — dla powiatów politycznych: Kolbuszowa, Nisko, Rzeszów, Siryżów i Tarnobrzeg.
- 9) w Samborze — dla powiatów politycznych: Drohobycz, Rudki, Sambor, Skole, Stary Sambor, Stryj i Turka.
- 10) w Sanoku — dla powiatów politycznych: Brzozów, Krosno, Lisko i Sanok.
- 11) w Stanisławowie — dla powiatów politycznych: Bohorodczany, Buczacz, Dolina, Kałusz, Stanisławów i Tłumacz.
- 12) w Tarnopolu — dla powiatów politycznych: Skalał, Tarnopol, Trembowla i Zbaraż.
- 13) w Żółkwi — dla powiatów politycznych: Rawa, Sokal i Żółkiew.

§ 3. Zakres działania nowoutworzonych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych (§ 2) określa ustawa z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu wydane na zasadzie tej ustawy.

§ 4. Załatwianie spraw należyciowych, wchodzących dotychczas w zakres działania oddziałów należyciowych zwiniętych dyrekcji okręgów skarbowych (§ 1), przechodzi do terytorjalnie właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (§ 8).

§ 5. Znosi się w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu urząd opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu.

§ 6. W miejsce zwiniętego urzędu opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 5) tworzy się urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu z terytorjalnym zakresem działania na m. Poznań.

§ 7. Agendy zwiniętego urzędu opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 5) przechodzą do terytorjalnie właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (§ 8) oraz do nowoutworzonego urzędu skarbowego do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 6).

§ 8. Inspektoraty skarbowe w okręgach izb skarbowych w Krakowie, Lwowie i Łucku oraz urzę-

dy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych w okręgach izb skarbowych w Grudziądzu i Poznaniu otrzymują nazwę: „urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych”, urząd zaś wymiaru należności w Krakowie i Lwowie — nazwę: „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Krakowie” oraz „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego we Lwowie”.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie odnośnie do postanowień § 8 z dniem 1 maja 1925 r., zaś odnośnie do postanowień § 1—7 z dniem 1 września 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

264.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Kolei

z dnia 18 marca 1925 r.

w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) i art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 1065) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 300) oraz ustęp pierwszy rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 28 kwietnia 1924 r. w sprawie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 37 poz. 402) uzupełnia się przepisem następującym:

„Jeśli nadawca wysyła towar do stacji położonej zagranicą za bezpośrednim listem przewozowym, winien uiścić opłatę stemplową przez naklejenie znaków stemplowych odpowiedniej wartości na liście przewozowym, które stacja nadawcza kasuje stemplem ekspedycyjnym (datownikiem)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyska*

265.

Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 marca 1925 r.

w sprawie stosunku organów inspekcji pracy do organów służby zdrowia władzy administracyjnej I instancji.

Na podstawie punktów 3 i 4 art. 15 dekretu tymczasowego o urządzeniu i działalności inspekcji pracy z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 5 poz. 90), art. 1 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) i punktu 4 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejscowościach, gdzie niema dostatecznej liczby lekarzy inspekcji pracy, inspektorzy pracy w razie potrzeby współdziałania lekarskiego w sprawach higieny pracy zwracają się do władz administracyjnych I instancji (lekarzy powiatowych).

§ 2. Władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy), współdziałająca z inspektorem pracy, może na wezwanie inspektora pracy lub z własnej inicjatywy zwiedzać zakłady pracy, w szczególności zaś oglądać pracownie i narzędzia, badać pracowników i surowce — w miarę możliwości wspólnie z inspektorem pracy.

O zauważonych przez siebie brakach w zakresie higieny pracy władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) zawiadamia właściwego inspektora pracy, załączając jednocześnie wniosek o wydanie przez inspektora stosownych zarządzeń.

W razie niewydania zarządzeń zgodnie z wnioskiem władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego) inspektor pracy winien o tem piśmiennie przy wyłuszczeniu motywów odmowy zawiadomić władzę administracyjną I instancji, która może zażądać, by jej wniosek był rozpatrzony i rozstrzygnięty wspólnie przez okręgowego inspektora pracy i właściwą władzę administracyjną II instancji. Gdyby porozumienia nie osiągnięto, sprawę rozstrzyga ostatecznie Minister Pracy i Opieki Społecznej wspólnie z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. W wypadkach nagłych, które narażają na poważne niebezpieczeństwo zdrowie pracowników lub sąsiednich mieszkańców, władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) może wydać bez porozumienia z inspektorem pracy tymczasowe konieczne zarządzenia higieniczne, zawiadamiając o nich bezzwłocznie właściwego inspektora pracy.

§ 4. Rozporządzenia i przepisy w sprawach higieny pracy będą wydawane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych, a w zakładach, podlegających bezpośrednio innym ministrom w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 5. W razie potrzeby badania surowców, produktów, powietrza, pyłu i gazu w zakładach pracy